

Νέα Ποιήματα

Νομίζω πως με τον ίδιο τρόπο συνεχίζω να εκτονώνομαι και τώρα, σαν απόμαχος της ζωής, συνταξιούχος ων. Δεν ακούγεται πολύ ωραία, “απόμαχος της ζωής”; Σαν ένας γέρος παλιός πολεμιστής, γεμάτος παράσημα και δάφνες, που τώρα έχει πάει σπίτι του, και θυμάται τις παλιές ηρωικές ημέρες. Αλλά για μένα, πρέπει μόνο, απλά να τις θυμάται, δεν παύει να ζει, και ζει στο σήμερα, και η κάθε μέρα που περνάει, αφήνει σημάδια και συναισθήματα. Αυτά συνεχίζω και τώρα, με τον ίδιο δικό μου τρόπο, να γράφω και να εκτονώνομαι, μεταφέροντάς τα, σε ηλεκ/νική μορφή, απ’ ευθείας σε ‘σας, που γνωρίζοντας μπήκατε σ’ αυτό το site, αλλά και σε ‘σας που τυχαία χτυπήσατε αυτήν την πόρτα.

Καλώς ορίσατε, όλοι, και ευχαρίστως θα απαντήσω στα μηνύματα που θα θέλατε να μου στείλετε.

Με Φ. Χ.

Γιώργος Χατζηγιαννάκος.

-
31. [ΣΕΡΓΙΑΝΙ](#)
17-01-2013
 32. [ΕΙΜΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ](#)
17 – 01- 2014
 33. [ΔΕΝ ΜΟΥ ΑΡΕΣΟΥΝ](#)
21 -03 – 2013
 34. [ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ](#)
13-03-2011
 35. [ΜΕΤΑΛΛΑΞΗ](#)
29-05-1976
 36. [ΒΑΡΚΟΥΛΑ](#)
30 – 04 – 2014
 37. [ΜΟΥΝΤΑΔΑ](#)
01-03-2011

- [1](#)
- 2